

ਮਾਨਯੋਗ ਆਈ.ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹੰਸ ਰਾਜ ਮਿੱਤਲ,- ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 2054 ਆਫ 1989।

ਅਕਤੂਬਰ 29, 1991

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 1919, ਕਲਾਜ਼ X-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। 1950 - ਕਲਾ 309— ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੁਲਜ਼, ਖੰਡ-11—ਆਰ.ਆਈ. 3.17(ੳ)- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 27 ਜੂਨ, 1977 ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ— ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ— ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਜਵਾਬ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 6 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਖੁਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, "ਉੱਚਿਤ ਆਗਿਆ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ (v) ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੭)

ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ। ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਰਾਏ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4606 ਆਫ 1982 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ।

ਐਸਐਸ ਸਾਰੋਂ, ਡੀਏਜੀ ਪੰਜਾਬ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਆਰ.ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇੱਥੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ 27 ਜੂਨ, 1977 ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, **ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ**। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਇਆ ਹੈ।

(2) ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 6 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। 13 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਰੋਕ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ 'ਤੇ, ਉਹ 12 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਫਰਵਰੀ 1972 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈੱਡਮਾਸਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 23 ਸਤੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ ਕਲਾਸ-2 ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲਾਸ-2 ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਚੋਣ ਬੋਰਡ (ਇੱਥੇ 'ਬੋਰਡ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) **ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ** - ਮਿਤੀ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. 15 ਅਕਤੂਬਰ 1974. ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ 23 ਮਈ, 1975 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ **ਰਾਹੀਂ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ**। 2 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਸਤੀਫਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। 29 ਮਈ, 1975। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 27 ਜੂਨ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ **ਸੀ**। 17 ਅਗਸਤ 1977 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਰੀਮਾਈਡਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ 1982 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 464 ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਈਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਟ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ.ਸਰੋ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ 29 ਮਈ, 1975, 6 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 29 ਮਈ 1975 ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 27 ਜੂਨ, 1977 ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੀ

ਨਿਯਮ 3.17-A (v) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਲ.ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.17-ਏ (ਵੀ), ਵੋਲ. II ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

“3.17-A (1) ਨਿਯਮ 4.23 ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

(i) ਤੋਂ (iv) xx xx xx

(v) ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਹੋਵੇ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਯਮ 6 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"6. ਪੈਨਸ਼ਨ. -ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ, ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।"

(7) ਨਿਯਮ 3.17-ਏ(1) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ "ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ" ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਗਿਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (v) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ . ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਪ ਧਾਰਾ (V) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਸਤੀਫ਼ਾ "ਉਚਿਤ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੈਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸਰਕਾਰ ਦੇਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਹੋਵੇ ” ਅਸਤੀਫੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ 6 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਖੁਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, "ਉਚਿਤ ਆਗਿਆ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (v) ਵਿੱਚ ਉਲੀਕੀ ਗਈ ਛੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(8) 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ "ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ” ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵਾ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਇਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਜਿਵੇਂ 58 ਸਾਲ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਯਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ "ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ (ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ) ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।" ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਤੋਂ 27 ਜੂਨ, 1977 ਤੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੋਡੈਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪੀ.ਈ.ਐੱਸ. ਕਲਾਸ-2 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ. ਨਿਯਮ 3.17-ਏ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। 6 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ 27 ਜੂਨ, 1977 ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਸ੍ਰੀ ਸਾਰੋ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 1974 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਕੱਢੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1,500 ਸਿੱਖਿਅਤ - ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। 200 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(10) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ! 6 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ 27 ਜੂਨ, 1977 ਤੱਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੰਨਣਯੋਗ ਬਕਾਏ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਤੰਬਰ 11, 1989. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 11 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੇ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਾ ਕਰਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਜੇ. ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਵਤਾਰ ਸਾਹਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਕੋਨਰਾ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ — **ਜਵਾਬਦਾਤਾ**।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 14219।

ਜੁਲਾਈ 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। 1950 - ਆਰਟੀਕਲ। 24 ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ—ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਏਜੰਟ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਹੱਕ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।